

To EAI or not to EAI, that's the question

In de afgelopen periode heb ik regelmatig over het 'Rèswèkseplèn' in Den Haag gereden. Op één van de gebouwen aldaar staat de volgende tekst: 'Art has to be forgotten, beauty must be realized'. Die associatie heb ik ook bij EAI, ofwel Enterprise Application Integration, het thema van dit nummer van Business Process Magazine.

Bij systeemontwikkeling heeft men lange tijd nadruk gelegd op het ondersteunen van een taakgebied in al z'n facetten door een uitsluitend op die taak gericht informatiesysteem te ontwerpen. Afgezien van koppelingen naar andere informatiesystemen werd er nagenoeg geen aandacht geschonken aan de omgeving van dat systeem, noch aan (her)gebruik van gegevens. Het maximaal ondersteunen van die ene taak was tot kunst verheven. Die kunst is inmiddels aan het vervagen. EAI is in staat om het mooie te ondersteunen: samen werken op basis van het samen delen van gegevens.

De hot items van dit moment zijn ketenvorming, procesmatig organiseren, gedeeld gegevensgebruik en flexibiliteit. Wat is er mooier dan ketengewijs, op basis van kerncompeten-

ties de markt te bedienen op een wijze dat de organisatie in staat is zich aan te passen aan veranderingen in producten, markten en regelgeving? Het thema van dit nummer zit midden in die materie. Eenvoudig gesteld is EAI geen techniek, maar een discipline die tot doel heeft om door middel van ondernemingsbrede applicatie-integratie een flexibele infrastructuur te realiseren waarmee bedrijfsprocessen optimaal worden ondersteund. Het uiteindelijke doel is dus niet zo zeer de integratie van de applicaties, maar het ondernemingsbreed beschikbaar zijn van gegevens uit bronsystemen. In die zin gebruikt men EAI regelmatig als synoniem voor middleware.

Is de kopersmarkt er rijp voor? Ja, EAI is een middel om de huidige informatiesystemen in te zetten op een manier die hun oorspronkelijke doel overstijgt. Daarmee is de functionaliteitsvraag beantwoord, maar nog niet de managementvraag: "Wat is de noodzaak, wat kost het en wat levert het op welke termijn op?" Een lastige vraag voor de ICT-sector, want hoewel het een strategisch onderwerp is, komt de beslissing nog steeds in uitzonderingsgevallen uit de boardroom. Vreemd eigenlijk, want inzet van EAI is een beslissing die diep ingrijpt in de architectonische vormgeving en de cultuur van eigen koninkrijkes. Verklaar het verschil dan maar eens tussen een architectuurvraagstuk waarbij men zich rond de maquette van 'het nieuwe kantoor' schaart en de beauty van een ICT-architectuur met EAI als backbone.

Terug naar de noodzaak. Strikt genomen is die er niet, tenzij er bespaard moet worden, een kwaliteitsimpuls moet worden gegeven of de time-to-market een punt is. Die besparing betreft niet zozeer de media voor dataopslag, maar de primaire bedrijfsmiddelen zoals mensen en werkplekken in een witte-boordenomgeving. Is er binnen uw organisatie wel eens een analyse gemaakt van de verspilling van arbeid vanwege meervoudige invoer van gegevens? Nee? Meteen doen. Besparingen zijn te verwachten in mensen, werkplekken en doorlooptijden van werkprocessen. Ook is een positieve kwaliteitsimpuls te verwachten. Denk maar eens aan zoiets banaals als het eenduidig adresseren van uw klant. Ik ken nog steeds grote instellingen die daarmee problemen hebben. Overige baten zijn optimalisatie van bedrijfsprocessen door gedeeld gebruik en eenmalige invoer en opslag en kwaliteit en eenduidigheid van gegevens en het gebruik ervan. De kosten? Gezien de strijd op de EAI-markt zijn die in een dalende trendkanaal, om maar eens een beursterm te gebruiken.

Bert van der Linde

U kunt op deze column reageren via e-mail: a.c.vd.linde@freeler.nl.